

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 26. maj 2016 i sag nr. BS [REDACTED]

Christian [REDACTED]
[REDACTED]

mod

[REDACTED] Kommune
[REDACTED]
[REDACTED]

Sagens baggrund

I januar 2009 blev Christian [REDACTED] sygemeldt pga. af ryg og skulderproblemer. Han fik siden en alvorlig angstlidelse. Han var i de første ca. 1½ år for syg til at blive arbejdsprøvet. Den 28. oktober 2010 blev hans sygedagpenge stoppet. Beskæftigelsesankenævnet ændrede denne afgørelse den 19. maj 2011 og afgjorde, at sygedagpengeperioden skulle have været udsat i 39 uger på arbejdsprøvning. I en periode fra foråret 2011 til efter sommerferien 2011 var han i praktik hos [REDACTED]. Der blev iværksat et forløb hos Jobigen over to måneder omkring julen 2011, og sagen blev lagt op til ansøgning om ret til fleksjob. Det blev dog afslået den 8. marts 2012, og sygedagpengene blev stoppet igen. Fra den 14. januar 2013 til den 28. februar 2014 var han i arbejdsprøvning hos [REDACTED]. Han fik tilkendt ret til fleksjob i juni 2014.

Christian [REDACTED] har anlagt sagen. Han har anført, at [REDACTED] Kommune har handlet erstatningspådragende i sagsbehandlingen, og at han kunne være blevet afklaret i forhold til sin erhvervsevne på et tidligere tidspunkt, hvorved han kunne have opretholdt en indtægt.

[REDACTED] Kommune har anført, at der ikke er begået fejl i sagsbehandlingen, og at sagsbehandlingstiden i sig selv ikke kan begrunde ansvar. [REDACTED] Kommune har i anden række anført, at en eventuel erstatning skal fastsættes skønsmæssigt til et lavere beløb.

Det er de forhold, retten skal afgøre ved sagen.

Parternes påstande

Christian [REDACTED] har endeligt nedlagt påstand om, at [REDACTED] Kommune skal betale 362.000 kr. med procesrente fra 18. april 2016.

██████████ Kommunes påstand er frifindelse.

██████████ påstand udgør ledighedsydelse beregnet fra 1. februar 2012 til juni 2014, med fradrag af modtagne ydelser i form af sygedagpenge og kontanthjælp. Parterne er enige om den beløbsmæssige opgørelse.

Sagen blev anlagt den 16. marts 2015.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Christian ██████████ har retshjælp til sagen.

Forklaringer

Christian ██████████ har forklaret, at han er uddannet HA i entreprenørskab og innovation. Han arbejdede som truckfører hos ██████████ i et studiejob. Han blev færdiguddannet i sommeren 2008. Da finanskrisen var indtrådt, kunne han ikke få job med sin nye uddannelse. Han valgte at gå på fuld tid hos ██████████ som truckfører. Han fik et vrid i sin ryg ved en arbejdsopgave. Han arbejdede videre, men med daglige smerter. I begyndelsen af januar 2009 blev han dog sygemeldt på fuld tid. Der gik 4 måneder, hvor han fik nogle panik angstanfald, blev svimmel, og hvor han kunne ikke gå ud. Han kom i psykiatrisk afklaring, da CT scanningen ikke viste noget. Psykiateren gav ham hurtigt den medicin, der hjalp, og som han stadig tager i dag. I starten troede psykiateren, at han kunne blive helbredt helt. Da medicinen var indkørt, fik han det væsentlig bedre, men var stadig træt. Han ville dog gerne i gang og var motiveret for at komme i gang. Kommunen stoppede sygedagpengene. Han opdagede, at man kunne forlænge pga. afklaring i 39 uger, og derfor klagede han. Han røg på kontanthjælpsafdelingen.

Han fik kontanthjælp. Han bad om, at komme i praktik hos ██████████. De var gode venner af familien, og han havde skrevet bacheloropgave deroppe. Han satte det selv i stand. Jobkonsulenten, Jesper ██████████ hjalp ikke så meget. Der blev ikke taget skånehensyn. Jesper ██████████ var med et par gange deroppe. Jesper sagde på et tidspunkt, at han skulle tilbage i sygedagpengeafdelingen for at blive afklaret. Jesper vidste ikke, hvorfor der gik så lang tid med det. Hos ██████████ lavede han pedalarbejde, og en smule IT. Han støvsugede også biler. I sommerferien 2011 vendte stemningen, da ██████████ havde snydt med AMU midler, og der kørte en retssag om det. Det blev meget ubehageligt at være der. Han følte, at der blev talt grimt til ham. Hans far var i fleksjob hos ██████████. Han stoppede, da han blev syg. ██████████ blev meget sure over det. De var stressede over retssagen. Han ringede til Kommunen og rykkede for en afklaring. Han blev psykisk dårlig af at være

hos [REDACTED] på grund af mobning. Da de lod personlige oplysninger om ham ligge frit fremme, flød bægert over, og derfor forlod han stedet.

Han fik at vide, at sagsbehandlingen gik så langsomt, pga. graviditet hos en sagsbehandler. Han følte sig magtesløs, og det påvirkede ham psykisk.

Han fik endelig kontakt til Tanja [REDACTED] i sygedagpengeafdelingen. De havde travlt. Han skulle i et forløb på Jobigen. Det gik rigtig godt. Jobigen er et afklaringssted med værksteder. Han steg nok for hurtigt i timer, og han kunne ikke helt følge med. De tog skånehensyn der, men timerne blev øget for stærkt, fordi de skulle skynde sig. Han syntes, at det var et rigtig godt sted at være.

Tanja [REDACTED] sagde, at han skulle søge førtidspension, mens de færdigbehandlede hans sag, så sygedagpengeperioden blev forlænget, og derved ville hans fleksjobsats blive højere. Han fandt ikke selv på det. Da der kom afslag på fleksjob, trak han sin ansøgning om førtidspension tilbage. Det var lidt hårdt psykisk at søge om førtidspension.

Nu kom han tilbage i kontanthjælpsafdelingen. Han fik dog ikke kontanthjælp, fordi han nu havde penge udbetalt fra sygedagpengesagen på 50.000 kr., og han havde sin bil.

Der gik lang tid, men han kom ikke i afklaring. Tommy indhentede nye statusattester. Han var virkelig nede i kulkælderen. Han henvendte sig til Lone [REDACTED] i 3F.

Han fik arbejdsprøvning hos [REDACTED] i januar 2013 - et år efter han stoppede hos Jobigen. Det varede til februar 2014.

Efter de første 5 måneder, sagde kommunen, at han havde for meget sygdom. Han var også ret dårlig med depression, da han startede. De ændrede arbejdet til variabel arbejdstid. De skulle måske have hjulpet ham før med variabel. Variabel tid betød, at han måtte komme en anden dag, hvis han havde det dårligt en dag. Så gik det rigtig godt. Han lånte penge af sine forældre til at leve for i den periode. Han havde den 26. juni 2013 fået oplyst, at han bare skulle være stabil i to måneder, så ville jobkonsulenten, Anne [REDACTED] indstille til fleksjob. Herefter gik det godt, helt indtil slutningen af februar 2014. Kommunen blev dog ved med at forlænge praktikken. Han ved ikke hvorfor.

Han er i dag IT assistent og hjælper i en Teambuildingsvirksomhed, der arbejder med arbejdsglæde. Han er i fleksjob og arbejder 6 timer om ugen. Det kan forøges. Han ved ikke, hvor meget han kan arbejde nu, men der er ikke behov/økonomi i virksomheden p.t. Det er nok nærmere 12-15 timer, han kan arbejde. Han er meget glad for sit job i dag.

Han var til en "jobsamtale"/Møde med Tanja [REDACTED] hvor han bad om praktik

hos [REDACTED] og han tror, at det var den 24. februar 2011. Han kan ikke rigtig huske andre møder. Hun ville så finde en jobkonsulent.

Justering af hans medicin har måske betydning i en uges tid, hvor man er lidt sløv, men det har ikke den store betydning for hans arbejde. Han husker ikke rigtig, at han skulle have sagt noget om, at han ikke følte, han kunne køre bil.

Inge [REDACTED] har forklaret, at hun har været Sygedagpenge og Rehabiliteringschef hos kommunen siden april 2014. Hun var det samme i [REDACTED] Kommune. Hun har erfaring fra området siden 2003. Hun har ikke haft med den konkrete sag at gøre.

Der sker en kategorisering på sagerne. I kategori 2 skal der gives et aktivt tilbud. I kategori 3 sager, er der mere behov for sygdomsbehandling. Her blander de sig ikke med arbejdsrelaterede tilbud.

De har delt sygedagpenge og beskæftigelses områderne pga. et ønske om specialisering. Tiltag i et regi føres dog videre i et andet regi. Generelt er sagsbehandlingen enormt lang i de sager. De skal sikre den ideelle behandling for borgeren. Man starter altid med at forsøge et job på ordinære vilkår, og så begynder man at tænke i fleksjob. Der er forskellige forløbstyper. Man starter som hovedregel med aktive forløb. De deciderede afklaringsforløb kommer siden. Jobigen kan aldrig stå alene. Det er en intern prøvning. Det er en form for brobygning til en virksomhedspraktik. Det er yderst sjældent, at dette står alene ved en indstilling til fleksjob. Hun mener kun, at det sker ved svært hjerneskadede. I januar 2013 kom der ny fleksjobreform, og det gjorde arbejdsgangene kaotiske i sagsbehandlingen. Man var lidt fæmlende over for det nye.

Lone [REDACTED] har forklaret, at hun har arbejdet hos 3 F i 20 år. Hun har arbejdet med sygedagpenge/arbejdsskadesager i 11 år. Christian ringede i september 2012, hvor han var ved at give op. Hans sygedagpenge var stoppet i to omgange, og han røg på kontanthjælp, men nu skete der ingenting. Hun fik sagens akter. Han var indstillet til fleksjob, men afklaringsforløbet var for kort. Det var blevet kort, og der var ikke nogen beskrivelser fra [REDACTED] forløb, som havde været i adskillige måneder. Hun savnede en erklæring herom. Jobigen havde lavet en lang rapport om de to måneder der. Det var sådan en, hun savnede. Hun ringede til Jesper [REDACTED] og efterlyste dette. Han sendte herefter nogle notater herpå til Tommy [REDACTED] men der var gået et år efter forløbet. Det skete på hendes initiativ.

Arbejdsprøvningen hos [REDACTED] var ikke blevet taget seriøst. Kommunen havde sagt ok til det, men fulgte ikke op på det. Skånehensyn var der ikke blevet taget. Kommunen ville da heller ikke bruge arbejdsprøvningen i det videre sagsforløb.

Hun har helt sikkert set forløb, hvor personer alene har været i prøvning hos

Jobigen. Med den nye reform er det kommet mere i fokus med praktik efterfølgende. Dengang med Christian var det ikke sjældent, det skete. Hun kalder det arbejdsprøvning hos Jobigen. Hos kommunen havde man vurderet, at de talte fleksjob/førtidspension for Christian, og man var ude over den ordinære afklaring, hvorfor man godt kunne have afklaret arbejdsprøvningen igen alene på Jobigen. Christian måtte rykke for, at kommunen reagerede på Beskæftigelsesankenævnets påbud, og så var tiden gået. Det blev et for kort forløb hos Jobigen, og nok også for kort til at vurdere sagen.

Hun kom ind i sagen september/oktober 2012. Hun kunne ikke forstå, hvorfor kommunen ikke bare fortsatte forløbet hos Jobigen eller med et nyt praktiksted. Man begyndte i stedet forfra med at indhente lægelige oplysninger. De var til et møde, hvor hun forsøgte at presse på for at sætte i gang med afklaringen. Så ville kommunen vurdere igen, om Christian skulle visiteres til fleksjob. Der gik et helt år med ingenting, og det var fuldstændig spild af tid.

Der blev efter det år fundet et fint sted, [REDACTED] Christian var nede i kulkælderen på grund af det lange forløb den første måneds tid, han blev arbejdsprøvet. Hun talte med jobkonsulenten i maj 2013. I juni holdt de et møde omkring, at Christian havde nogle sygedage. Han kunne ikke komme ud af døren nogle dage på grund af sin sygdom. De aftalte så variable arbejdstider, og så skulle Christian prøve dette i minimum et par måneder. Jobkonsulenten begyndte at lave rapporten efter 4 måneders stabilitet. Rapporten kom tilbage fra sagsbehandleren, at det ikke var godt nok beskrevet mht. arbejdstiden. Det gik der nogle måneder med. Tiden spændte af sted. Det kom først på møde i juni på grund af disse omstændigheder. 13 ½ måned er et langt arbejdsprøvningsforløb. Sædvanlig længerevarende arbejdsprøvning er 6 måneder. Det er usædvanligt med over et år. Hun tænker, at det er helt forrykt, hvor lang tid det har taget. Kommunen burde have fortsat med Christians forløb, selv om sygedagpengene stoppede. Så meget desto mere, når man fik Beskæftigelsesankenævnets afgørelse.

Tommy [REDACTED] sagde, at hjemmestøtteordningen kunne have en indflydelse på arbejdsprøvningen. Christian havde snakket med de folk, som havde med ordningen at gøre, og han refererede til hende, at Hjemmestøtteordningen havde sagt, at deres tilbud ikke ville hjælpe ham.

Seks måneders arbejdsprøvning er nok normalt i dag. Hvis der er meget sygefravær kan det påvirke arbejdsprøvningen.

Henrik [REDACTED] har forklaret, at han har været ansat hos [REDACTED] Kommune. Han er socialrådgiver ved 3 F nu. Han var i Kommunen fra 2008 til 2011 i sygedagpengeafdelingen. Han startede Christians sag op. Det var en normal sygemelding pga. rygproblemer. Christian blev tilbudt et Reva forløb med aktivering med henblik på at vende tilbage til arbejdsmarkedet igen. Han indhentede en statusattest fra Psykiater Anders [REDACTED] i juli 2009. Han vurderede, at det var en kategori 2 sag, hvorfor der skulle være rimelig stram

opfølgning på sagen. Reva forløbet blev afbrudt, da der ikke var stabilitet i fremmødet. Det var for meget for Christian psykisk. Han indhentede en yderligere statusattest i september 2009. Han kategoriserede herefter Christian til kategori 3, da han havde brug for ro til at komme sig. Han skulle derfor ikke presses af hensyn til sit helbred. Da generel varighed nærmede sig, indhentede han en ny lægeattest for at finde et forlængelsesgrundlag. Han fik et svar om, at Christian indenfor 12-24 måneder ville være fuldt arbejdsdygtig. Han forlængede derfor sygedagpengeperioden på fuld arbejdsdygtighed. Han sendte sagen videre på det grundlag. Der var kommet private aktører ind på jobcentret fra Falck, som skulle have en stribe sager, hvorfor Christians sag blev overgivet til Falck. Borgeren kunne ikke se, at det var Falck, som behandlede sagen. Han kender Mette [REDACTED] som var ansat hos Falck. Han mener personligt, at Falcks opgave var at få lukket sygedagpengesager.

Poul [REDACTED] har forklaret, at han har været ansat som faglig koordinator hos kommunen. Han sparrede med rådgiverne i de lidt sværere sager. I nogle sager var sparring dog obligatorisk. Det kunne blandt andet være ved generel varighed, hvis en sygedagpengesag skulle ændres/lukkes. Han er blevet rådført et par gange i Christians sag. Han sad også i Arbejdsevneudvalget, da de traf afgørelsen om afslag på fleksjob. Han har gennemgået sagen. Han synes ikke, at sagen har været behandlet anderledes end andre sager. Det var vigtigt, at holde sig opdateret på Christians helbred. Ved forlængelse af sygedagpengeperioden på forventet fuld arbejdsdygtighed efter lov om sygedagpenge § 27, stk. 1, 3 skulle der følges op hver 3 måned, og de havde en intern regel om, at der på samme tid skulle indhentes en psykiatrisk lægeudtalelse.

Den 28. januar 2010 drøftede de sagen. Rådgiver fremlagde sagen med de lægelige oplysninger. De drøftede forlængelsesmuligheder. Normalt stopper sygedagpenge efter 52 uger. De forholdt sig til forlængelsesmulighederne. Der lå nogle oplysninger fra psykiateren, uden tidsfrist. Den kom efterfølgende. De forlængede den efter § 27, stk. 1, 3, da der kom en tidsangivelse på. De fik den uddybet af psykiateren. De forlængede efter § 27, stk. 1, 3, fordi Christian var i gang med et behandlingsforløb med henblik på raskmelding. Den 16. juli 2010 fik de en ny opfølgning fra psykiateren for at følge lovgivningsmæssigt op, for at se, om der var grundlag for at forlænge. Psykiateren stillede her spørgsmål omkring tidsperspektivet holdt. Nu var der ikke længere dokumentation for forlængelse. De kiggede derfor på de andre muligheder for forlængelse. Det var ikke et usædvanligt forløb i sagen i sommer/efterår 2010. Man indhentede fornyede oplysninger, da Christians oplysninger ikke stemte med psykiateren.

Den 14. juni 2010 man var i gang med at afklare forlængelsen, hvorfor man ikke går ind i arbejdsprøvning. Da, det blev til en beskæftigelsessag, skete der det, at sagen kom til en rådgiver der.

I juli 2011 fik de sagen igen. De genoptog udbetalingen, men fortsatte

foranstaltningen, som var iværksat, da den var vurderet relevant for Christian. Formålet hermed ændrede sig ikke, fordi forsørgelsesgrundlaget blev et andet. Derfor fortsatte Christian hos [REDACTED]. Det blev sluttet, fordi Christian ikke var stabil i forløbet, og han ønskede ikke at fortsætte forløbet. Han har kun læst herom i sagen. Han var ikke inde over Jobigen forløbet. Da den kom i Arbejdsevneudvalget, så han sagen igen. Det er ikke normalt, at der både var en førtidspensionssag og en fleksjobsag. Det handlede om forsørgelse. Det har også betydning i forhold til ledighedsydelsen. Det, der var udslagsgivende for afslaget var, at forløbet ved [REDACTED] var ustabil, og Jobigen var et for kortvarigt forløb, men ikke noget som afdækkede, at arbejdsevnen var væsentlig og varigt nedsat. Falck medarbejdernes opgaver var de samme som de kommunale sagsbehandlere, og de var under kommunal ledelse. De havde bestemte målgrupper af sygedagpengesager, og det kunne godt være længerevarende sager. Det havde ikke betydning for deres arbejdes kvalitet, hvem der behandlede sagerne. Han mener, at det er en lovlig og gyldig afgørelse, der blev truffet om 28. oktober 2010, men den blev ændret.

Bethina [REDACTED] har forklaret, at hun er afdelingschef for Aktivitet og Integration. Det har hun været siden januar 2014. Hun var Teamleder samme sted i 2011 til 2014, hvor det hed Bekæftigelsesrådgivningen. Hun skal sikre, at driften kører, og hun skal pleje personalet. Hun sparrede med medarbejderne ved behov, og hun var med til at kvalitetssikre sagerne.

De fik sagen, og tildelte en rådgiver. Hun gik i dialog med borgeren. Der kom jobkonsulent på, og praktikken blev sat i gang. Det kan godt være borgeren selv, der finder stedet, men de skal sikre, at det kan ske på rigtig vis. Jobkonsulenten og rådgiver finder sammen ud af en hensigtsmæssig praktik i forhold til arbejdsprøvningen, og skal sige god for det. Rådgiverne træffer beslutninger, som jobkonsulenten udfører.

Man indhentede nye lægelige oplysninger, før de igangsatte en virksomhedspraktik, bl.a. for at varetage skånehensyn. Der kan ske meget på et halvt år hos en psykiater. Det er en skønssag. Sagen blev sendt til opstart hos [REDACTED]. Det var hun ikke inde over. Der var en anden teamleder i den periode.

Mette [REDACTED] har forklaret, at hun var ansat som socialrådgiver i sygedagpengeteamet af Falck men hos Kommunen. Hun overtog Christians sag, da hun sad med en gruppe af sager, der var ude i eller på vej til forlængelse af perioden. Det var folk på sygedagpenge af 40 ugers varighed og opefter. Den 14. juni 2010 var perioden forlænget på § 27, stk. 1, nr. 3, om at den afventede lægelig behandling. Hun ændrede sagen til kategori 2, da hun vurderede at Christian kunne indgå i et aktivt tilbud ved Jobigen. De aftalte at starte op efter sommerferien. De fik en status attest, da de skulle følge op hver 4. uge, og vurdere om forlængelsesbestemmelserne var til stede. Hun har drøftet lægeskønnet på sagsmøder. I dette tilfælde drøftede hun det med Teamleder Yvonne [REDACTED]. Yvonne var vist ansat af

Kommunen, men hun er i tvivl. De nåede frem til, at der ikke var grundlag for forlængelse. De lavede en partshøring i sagen. Herefter indhentede de yderligere oplysninger fra Psykiater Anders [REDACTED]. Hun snakkede også med ham i telefon. På baggrund af oplysningerne og den faglige drøftelse traf de en afgørelse. Hun havde en samtale den 23. september 2010 med Christian, hvor de drøftede hans forhold. Hun ændrede kategorisering til 3 efter dette. Hun vurderede, at han stadig var meget påvirket af sin angst og, at han ikke var klar til et tilbud. De Falckansatte indgik på lige vilkår med de andre kommunale ansatte. Hun repræsenterede [REDACTED] Kommune.

Tanja [REDACTED] har forklaret, at hun har været socialrådgiver i sygedagpenge afdelingen ved [REDACTED] Kommune siden 2011. Hun fik Christians sag i september 2011, da hun startede. Hun så, at Christian var hos [REDACTED]. Det stoppede i oktober, da Christian ikke ville fortsætte der. Hun fik beskeden fra jobkonsulenten. De holdt et møde, hvor han blev henvist til Jobigen, med henblik på videre afklaring af sine forhold. Man drøftede ikke andre ting. De opdaterede dog sagen lægeligt. Det gav mening at sætte ham i et funktionsafklaringsforløb. Han kom igennem forskellige værksteder. Jobigen er en arbejdsprøvning. De skulle gøre det hurtigt, for at der ikke var et slip i forsøgelsen. Det var tanken at afklare Christian så vidt muligt. De håbede, at det ville blive fyldestgørende nok til fleksjob. De tilrettelagde det forløb så skånsomt som muligt. I januar 2012 var det slut. De holdt et slutmøde, og de vurderede at de kunne indstille sagen til fleksjob. Der var ikke flere forlængelsesmuligheder end, at han søgte førtidspension. Hun forklarede ham mulighederne, men Christian søgte det selv i sidste ende. Der skete ikke mere i forhold til arbejdsprøvning, da sagen var lagt op til udvalget, som vurderede, at der ikke var mulighed for fleksjob. Han ville nok også få afslag på førtidspension, hvorfor han trak sin førtidspensionssag tilbage. Sygedagpengesagen blev sluttet, og Christian kom tilbage til beskæftigelsesafdelingen. Hun gav deres informationer videre til beskæftigelsesrådgiver. Hun anbefalede et videre forløb til funktionsafklaring. Hun har ikke anbefalet Christian at søge pension. Hun har blot forklaret ham omkring lovgivningen, og de muligheder der er. Hun gav standard vejledning, og det er stadig standard i dag ved stop.

Tommy [REDACTED] [REDACTED] har forklaret, at han har været jobrådgiver/socialrådgiver hos Kommunen siden foråret 2012. Han fik Christians sag i slutningen af maj 2012. Han havde en samtale med Tanja [REDACTED] omkring sagen, og hvad der var sket i sagen. Han indkaldte Christian til en samtale den 25. maj 2012. De skulle indkalde indenfor 4 uger. Han forestillede sig, at han ville følge op med et længerevarende forløb. Den 3. august 2012 anmodede han om en statusattest fra egen læge. Der var sommerferie. Christian havde ikke været ved læge i 3 år. Han bad om, at Christian gik til lægen. Han fik attesten den 18. september 2012. Lægen sagde, at det ikke var ryggen, men noget psykisk, der var galt. Han drøftede det med deres lægekonsulent, som mente, at der skulle indhentes nyt fra psykiateren. I november 2012 anbefalede lægekonsulenten en hjemmestøtte før afklaringsforløbet, og det blev anbefalet, men han fik opfattelsen af, at

Christian valgte ikke at tage imod en hjemmestøtte efter en samtale med visitatorerne. Han havde ansvaret for sagen, selv om den var sendt til Jobkonsulenten og arbejdsprøvningen foregik hos [REDACTED] [REDACTED]. Jobkonsulenten fulgte op på forløbet. Der blev bevilget en mentor, der var på arbejdspladsen. Vedkommende blev frikøbt til formålet. Forløbet blev forlænget, da Christian ikke mødte frem tilstrækkeligt, til at give et retvisende billede af hans arbejdssevne. Det skal være omkring 75 %. Han har ikke lovet noget om tidshorizonten for praktikken. Han mener ikke, at han var med til mødet, hvor fremmødet blev drøftet. Han har drøftet forløbet med Anne [REDACTED] [REDACTED]. Christian rettede henvendelse om, at han ikke forstod den forlængelse. Han gav sagen videre til Tanja [REDACTED]. Han gik på barsel, og der skete en organisatorisk ændring hos kommunen.

I de 7 måneder, der gik fra 25. maj 2012 til arbejdsprøvningen gik i gang, var det hans forpligtelse at få styr på, at det helbredsmæssige skulle være stationært. Det vurderede lægekonsulenten. Han skulle sætte en arbejdsprøvning i gang, men af proceduremæssige årsager skulle han indhente en helbredserklæring først. Man skulle være afklaret helbredsmæssigt, før man kunne gå videre med arbejdsprøvningen. Han bad om helt opdaterede op helbredsoplysninger. Sådan var hans instruks den gang. Lægekonsulenten vejledte ham omkring dette.

Anna [REDACTED] [REDACTED] har forklaret, at hun var ansat som jobkonsulent ved [REDACTED] Kommune. Hun er butiksuddannet, og har herudover anden erfaring. Hun finder praktikker, støtter og vejleder i forhold til fleks og ressourceforløb. Hun skulle beskrive, støtte og vejlede under forløbet. Hun fik Christians sag i december 2012. Hun fik besked om, at Christian skulle i et udviklingsforløb. Hun fandt jobbet hos [REDACTED] [REDACTED] som de ofte har samarbejdet med. Det var en rummelig arbejdsgiver, som kunne tilgodese Christians behov. Hun anbefalede en mentor. Han havde brug for støtte. Der skulle laves specielle opgaver til Christian. Hun husker ikke noget specielt ved opstarten. Hun havde kontakt med ham en gang om ugen. Hun var på virksomhedsbesøg hver 3. måned. Hun kan ikke huske den første opfølgning. Hun husker sagen på, at Christian var ustabil. Hvis man ikke er mødt mere end 75 %, så bliver det ikke retvisende. Så enten forlænges perioden, eller også vil sagen blive afvist igen. Christian mødte under 75 %. I juni holdt man igen møde omkring stabilitet i fremmødet. De drøftede, at for Christians skyld, måtte de ændre konceptet, så Christian gik fra faste til valgfrie dage. Det gav Christian mere ro. I august blev forløbet forlænget, da man stadig ikke var i mål med fremmødet. Det er et simpelt regnestykke. I oktober/november 2013 inden mødet med Lone [REDACTED] kunne hun ikke beskrive mere, og sagen var klar. Hun drøftede det på mødet med Lone [REDACTED] og Tanja [REDACTED] som sagde, at beskrivelsen ikke var fyldestgørende nok. Hun skulle i kontakt med Christian for at få uddybet de uddybende spørgsmål. De forlængede praktikken for at sende et signal til rehabiliteringsteamet, om at Christian var i gang og arbejdsvillig, mens de tog sig af sagen. Hun har anbefalet Christian at fortsætte praktikken. Hun afleverede rapporten igen den 12. februar 2014. Hun synes, at forløbet så sædvanligt ud. Hun tænkte

ikke, at det var lang tid.

Carl [REDACTED] har forklaret, at han har været lægekonsulent hos [REDACTED] Kommune. Han var det nok i 4-5 år. Han er speciallæge i arbejdsmedicin og almen medicin. Han har et bredt klinisk fundament tillige. Han skulle primært se akter m.m. fra sine lægekollegaer og oversætte det for kommunens sagsbehandlere ved behov. Han drøftede også, om der skulle indhentes flere oplysninger, hvis en sagsbehandler henvendte sig, men ikke på eget initiativ. [REDACTED] Kommune holder lægelige akter indenfor dørene, så han har ikke haft mulighed for at se papirerne i sagen, som han derfor ikke kan huske. I januar 2010 blev han forelagt psykiatriske vurderinger, selv om han ikke havde en specialviden på området, men den gænge viden. Han kan ikke huske sine overvejelser dengang. De prøver at finde dækning for en tidsperiode efter akterne og deres bedst mulige viden. Han udtaler sig også, om der kræves yderligere sundhedsfaglig viden til før, der kan igangsættes en arbejdsprøvning. Det er ikke ekstraordinært at indhente nye oplysninger fra psykiateren efter 9 måneder.

Tanja [REDACTED] har forklaret, at hun var beskæftigelsesrådgiver i 2010 til 2012 hos [REDACTED] Kommune. Hun er socialrådgiver. Hun er i familieafdelingen i dag. Hun fik Christians sag begyndelsen af 2011 til juli 2011. Christian var afsluttet i sygedagpenge. Christian ville gerne i praktik hos [REDACTED]. Hun indkaldte Christian til en samtale. Han havde en praktikken på hånden. Han fandt det via sin far. Det er almindeligt, at borgere selv kommer med forslag til arbejdsprøvning. Hun tænkte, at det var egnet. Hun fik en jobkonsulent på, som kontaktede stedet. Forløbet blev forlænget den 21. juni 2011. Det skete i dialog med jobkonsulenten. Hun havde ikke mere med [REDACTED] forløb at gøre. I efteråret 2013 kom Christian igen til hende. Afklaringen var forlænget til december 2013 på grund af ustabilitet fra Christians side. I oktober havde de en opfølgende samtale med jobkonsulenten. Hun skulle gøre sagen klar til rehabiliteringsteamet. De lavede en omstrukturering, af hensyn til fremdrift i sager med arbejdsprøvning og selvforsørgersager, som Christians. Hun tog sagen med, da Christian var stabil. Hun spurgte sin teamleder, om de kunne lave en sag. Konklusionen var, at Christian skulle øges i tid, for at se, hvordan han reagerede herpå. De gennemgik jobkonsulentens rapport. Christian skulle være stabil i lang tid. Jobkonsulenten skulle tilføje ekstra til beskrivelsen, og hun skulle så lave en ny beskrivelse. Den kom den 12. februar 2014. De skulle skrive en rehabiliteringsplan, og indhente en lægeattest. De blev holdt et møde i teamet, hvor hun præsenterede sagen.

Christian [REDACTED] har forklaret supplerende, at psykiater Anders [REDACTED] havde samtale omkring hjemmestøtte med hans far ved et møde. Anders ville gerne henvise ham til det. Han snakkede med en hjemmestøtterådgiver ved psykiatrien i [REDACTED] Kommune, men de kunne ikke hjælpe mod den slags angst, som han led af. Det ville være spild af deres ressourcer. Han havde taget imod hjælpen, hvis den kunne have hjulpet ham.

Parternes synspunkter

Christian [REDACTED] har i påstandsdokumentet gjort gældende:

"...

ANBRINGENDER:

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende, at [REDACTED] Kommune i medfør af sygedagpengelovens kapitel 6 samt retssikkerhedslovens § 7a havde en særlig forpligtelse til at sørge for en afklaring af Christian [REDACTED] arbejdsevne inden sygedagpengeperioden udløb både den 28. oktober 2010, da de uberettiget stoppede Christian [REDACTED] sygedagpenge første gang, og ligeledes da [REDACTED] Kommune stoppede sygedagpengeudbetalingen anden gang den 28. januar 2012.

Dette understøttes af, at Beskæftigelsesankenævnet allerede i afgørelse af 19. maj 2011 fastslog, at kommunen skulle have haft forlænget sygedagpengeperioden den 28. oktober 2010 med henblik på en funktionsafklaring.

Da et sådant funktionsafklaringsforløb endelig blev iværksat 5 måneder efter Beskæftigelsesankenævnets afgørelse var det for sent til at give et retvisende billede af Christian [REDACTED] arbejdsevne.

Såfremt [REDACTED] Kommune havde overholdt sine forpligtelser og havde iværksat funktionsafklaringen rettidigt, ville Christian [REDACTED] have været berettiget til ledighedsydelse senest ved ophør af sygedagpengeperioden 28. januar 2012.

Ansvarsgrundlaget

Det gøres gældende, at sygedagpengeperioden, jf. Beskæftigelsesankenævnets afgørelse af 19. maj 2011, burde have været forlænget den 28. oktober 2010 med henblik på iværksættelse af en arbejdsprøvning på trods af, at Christian [REDACTED] fortsat var i lægelig behandling, og at tilstanden ikke var stationær.

Kommunen iværksatte først denne funktionsafklaring med de optimale skånehensyn ca. et halvt år efter Beskæftigelsesankenævnets afgørelse, hvilket resulterede i, at afklaringsforløbet blev for kortvarigt til at kunne give et retvisende billede af Christian [REDACTED] arbejdsevne.

Både ved det første uberettigede ophør af sygedagpengeperioden den 28. oktober 2010 samt med Beskæftigelsesankenævnets afgørelse den 19. maj 2011 var det åbenlyst, at såfremt Christian [REDACTED] ikke blev arbejdsprøvet inden sygedagpengeperioden udløb, ville han med ovevejende sandsynlig miste retten til sygedagpenge og dermed sit indtægtsgrundlag.

Kommunen havde således en skærpet forpligtelse til som ansvarlig myndighed at tage initiativ til at undersøge mulighederne for et alternativt forsørgelsesgrundlag. Til støtte herfor henvises til sag nr. BS 1-928/2013, hvor retten statuerede, at kommunen havde handlet ansvarspådragende, da den ikke iagttog sin pligt til at iværksætte arbejdsprøvning til trods for, at de var bevidst om, at sagsøger var i fare for at miste sit forsørgelsesgrundlag indenfor overskuelig fremtid.

Kommunen har således handlet ansvarspådragende, da de for det første ikke forlængede sygedagpengeperioden den 28. oktober 2010 med henblik på funktionsafklaring og for det andet, da en sådan funktionsafklaring ikke blev iværksat straks efter Beskæftigelsesankenævnets afgørelse den 19. maj 2011 og dermed sikrede Christian [REDACTED] fremtidige forsørgelsesgrundlag efter ophør af sygedagpengeperioden.

[REDACTED] Kommune har ligeledes beklaget, at der ikke straks efter Beskæftigelsesankenævnets afgørelse blev iværksat en funktionsafklaring og ligeledes forklaret, at en sådan langsommelig sagsbehandling ikke er udtryk for normal procedure i [REDACTED] Kommune.

Christian [REDACTED] sag blev altså ikke behandlet optimalt med tab til følge for Christian [REDACTED]

Den efterfølgende sagsbehandling var ligeledes præget af indhentelse af overflødige statusattester og afslag på påbegyndelse af et nyt afklaringsforløb med henvisning til, at Christian [REDACTED] helbredsmæssige tilstand ikke var tilstrækkeligt lægeligt belyst. Dette endnu engang til trods for at Beskæftigelsesankenævnet havde slået fast, at en uafklaret helbredsmæssig tilstand ikke var til hinder for en funktionsafklaring.

Årsagssammenhængen

Det gøres gældende, at den langsommelige og fejlagtige sagsbehandling i [REDACTED] kommune, og den heraf for sent iværksatte arbejdsprøvning var årsagen til, at Christian [REDACTED] ikke var visiteret til fleksjob senest ved sygedagpengeperiodens ophør den 28. januar 2012 og således ikke var berettiget til at modtage ledighedsydelse.

Tabet

Påstandsbeløbet er beregnet med udgangspunkt i den ledighedsydelse Christian [REDACTED] er gået glip af i perioden fra den 28. januar 2012 indtil han den 3. juni 2014 blev visiteret til fleksjob, fratrukket det beløb, som han har fået udbetalt i sygedagpenge og kontanthjælp i perioden.

...

Nærværende problemstilling med sammenligneligt retsfaktum har retten ligeledes taget stilling til i sag nr. BS 1-928/2013. Her slog retten fast, at såfremt kommunen havde reageret straks, da de modtog sagsøgers sygedagpengesag, havde de kunnet iværksætte et afklaringsforløb for sagsøger, således at hun på tidspunktet, hvor hendes sygedagpenge bortfaldt havde været berettiget til at påtage sig et fleksjob eller oppebære ledighedsydelse.

Ligeledes gøres det gældende, at kommunen allerede den 28. oktober 2010, da de standsede sygedagpengeudbetalingen første gang handlede ansvarspådragende, hvilket Beskæftigelsesankenævnets afgørelse af 19. maj 2011 understøtter.

Christian [REDACTED] faldt således uberettiget ud af sygedagpengesystemet og over i kontanthjælpssystemet, hvilket utvivlsomt har forlænget hans forløb i det offentlige forsørgelsessystem og forsinket den afklaring, som han var berettiget til.

Christian [REDACTED] skal følgelig stilles som om, at [REDACTED] Kommune ikke fejlagtigt, havde standset hans sygedagpengeudbetalinger den 28. oktober 2010 og igen den 28. januar 2012.

Som fastslået af Ankestyrelsen burde der allerede ved den første afgørelse om sygedagpengestop have været iværksat et afklaringsforløb og sygedagpengeperioden burde have været forlænget.

Såfremt [REDACTED] Kommune ikke havde fejlbehandlet og forhalet sagen, ville Christian [REDACTED] have været afklaret inden udløbet af sygedagpengeperioden og derfor som minimum havde været berettiget til ledighedsydelse.

[REDACTED] Kommune har ved at fejlbehandle sagen opnået en uberettiget berigelse, ligesom Christian [REDACTED] har lidt et tab svarende til [REDACTED] Kommunes berigelse.

Denne berigelse skal [REDACTED] Kommune fralægge sig og Christian [REDACTED] skal erstattes det tab, han har lidt på grund af [REDACTED] Kommunes mangelfulde og langsommelige sagsbehandling.

..."

[REDACTED] Kommune har i påstandsdokumentet gjort gældende:

"...

Anbringender

...

Det bestrides, at [REDACTED] Kommune eller nogen for hvem kommunen er ansvarlig har udvist fejl eller forsømmelser i forbindelse med behandlingen af Christian [REDACTED] sag.

Såfremt retten måtte finde, at sagsbehandlingen på enkelte punkter har været mangelfuld bestrides det, er der tale om fejl af en sådan karakter, at dette kan begrunde et ansvar for kommunen.

Det bestrides, at sagsbehandlingen ved [REDACTED] Kommune skulle have været langsommelig.

Der henvises overordnet til sagsøgtes bilag A med oversigt over det betydelige arbejde, der af [REDACTED] Kommune er udført i sagen.

Det gøres gældende, at ansvarsnormen i sager som denne sager om sagsbehandlingstiden for komplekse udredninger af borgere i særlig grad må inddrage hensynet til kommunens egen prioritering af ressourcer.

Sagsøger har, trods gentagne opfordringer fra sagsøgte, ikke været i stand til at præcisere specifikke handlinger/undladelser, hvorved [REDACTED] Kommune skulle have begået ansvarspådragende fejl.

Sagsøger har derimod stedse som sit bærende anbringende henvist til den samlede sagsbehandlingstid.

Det gøres gældende, at den blotte omstændighed, at sagsbehandlingen har været langvarig, ikke i sig selv kan begrunde et ansvar.

Sagsøgers krav tager udgangspunkt i den forudsætning, at han i januar 2012 var berettiget til fleksjob. Dette bestrides.

Tilkendelsen af fleksjob beror på et skøn udøvet af den visiterende kommune, her [REDACTED] Kommune. [REDACTED] Kommune har som kompetent myndighed ikke vurderet, at Christian [REDACTED] var afklaret og dermed opfyldte betingelserne for fleksjob før juni 2014.

Det er [REDACTED] Kommunes standpunkt, at der er tale om et egentligt skøn. Der er ikke påvist fejl ved [REDACTED] Kommunes skønsudøvelse. Navnlig har sagsøger ikke lægeligt dokumenteret, at han opfyldte betingelserne for fleksjob på noget tidligere tidspunkt, hvorfor han ikke har lidt noget tab.

Vedrørende de enkelte perioder henvises til det i svarskriftet anførte (s. 11ff).

Det fremgår heraf dels, at sagens fremdrift i mange perioder er hindret af Christian [REDACTED] egne (medicinske) forhold, dels for hver enkelt periode, at Christian [REDACTED] ikke på noget tidligere tidspunkt opfyldte betingelserne for tilkendelse af fleksjob.

Særligt vedrørende perioden fra den 11. januar 2011 til den 24. april 2012, der er central for parternes tvist (jf. svarskriftet s. 120, der ikke

er modsagt af sagsøger), bemærkes følgende:

██████████ Kommune havde forud for januar 2011 iværksat relevant arbejdsprøvning, der imidlertid blev bragt til ophør på Christian ██████████'s eget initiativ.

I februar 2011 igangsatte ██████████ Kommune arbejdet med en ny arbejdsprøvning (bilag 3, s. 3), og i marts 2011 igangsattes et praktikforløb ved ██████████ Gruppen.

Også dette forløb blev vanskeliggjort og ophørte til slut på grund af Christian ██████████'s egne forhold. Der henvises til bilag A.41. Forud for praktikkenes ophør havde det ad flere omgange været nødvendigt at forlænge praktikken på grund af manglende fremmøde fra Christian ██████████.

Sammenfattende var der således i 2011 gjort en betydelig indsats fra ██████████ Kommune, og de manglende resultater heraf beror alene på Christian ██████████'s egne forhold.

I februar 2012 anmodede Christian ██████████ om at blive vurderet til fleksjob på det foreliggende grundlag. Denne anmodning efterkom ██████████ Kommune, der dog skønnede, at Christian ██████████ ikke opfyldte betingelserne. ██████████ Kommunes vurdering er siden tiltrådt af Beskæftigelsesankenævnet (bilag A.62).

Det er således uomtvisteligt, at Christian ██████████ i begyndelsen af 2012 ikke opfyldte betingelserne for at blive visiteret til fleksjob.

Dette på trods af, at ██████████ Kommune som anført havde taget skridt for at forsøge at få en dækkende arbejdsprøvning.

Om det afsluttende forløb, der førte frem til, at Christian ██████████ nu er tilkendt fleksjob, bemærkes følgende:

Sagen lå mens Christian ██████████ på egen opfordring blev vurderet "på det foreliggende grundlag" – stille.

Efterfølgende igangsatte ██████████ Kommune på ny arbejdsprøvning. Dette var nødvendigt, da både kommunen og Beskæftigelsesankenævnet havde vurderet, at Christian ██████████ endnu ikke var tilstrækkeligt udredt.

Også i dette forløb har Christian ██████████ gentagne gange sinket fremdriften ved at udeblive fra arbejdsprøvnings (bilag D, s. 13).

Det gøres herved gældende, at det forhold, at den endelige arbejdsprøvning strakte sig fra 14. januar 2013 til den 4. juni 2014, alene beror på sagsøgers egne forhold og ikke kan tilregnes kommunen

som en forsømmelse.

Det gøres som under skriftvekslingen subsidiært gældende, at Christian [REDACTED] først opfyldte betingelserne for visitering til fleksjob på et senere tidspunkt end påstået.

Først fra det tidspunkt, hvor betingelserne for visitering til fleksjob var opfyldt, kan det være ansvarspådragende, at [REDACTED] Kommune ikke har foretaget visiteringen. Tilsvarende har Christian [REDACTED] ikke, før de materielle betingelser var opfyldt, lidt nogen tab.

Bevisbyrden for, at Christian [REDACTED] [REDACTED] var berettiget til fleksjob, og at [REDACTED] Kommune har begået fejl ved ikke at tilkende Christian [REDACTED] fleksjob på et tidligere tidspunkt end juni 2014, påhviler Christian [REDACTED]

Det gøres gældende, at betingelserne for erstatningsansvar tidligst kan anses for opfyldt på et langt senere tidspunkt end påstået, og at Christian [REDACTED] [REDACTED] erstatningskrav derfor skønsmæssigt må fastsættes til et lavere beløb.

..."

Parterne har i det væsentlige procederet sagen efter deres påstandsdokumenter.

Rettens begrundelse og afgørelse

Psykiater Anders [REDACTED] udtalte i statusattest af 16. juli 2010, at Christian [REDACTED] [REDACTED] var i bedring, prognosen vurderedes fortsat rimelig god, og at tilknytning til aktiveringstilbud skulle være tidsbegrænset, og at det var for tidligt at vurdere, hvornår han kunne genoptage et arbejde på reduceret tid.

Beskæftigelsesankenævnet omgjorde den 19. maj 2011 [REDACTED] Kommunens afgørelse af 28. oktober 2010 om at standse udbetaling af sygedagpenge til Christian [REDACTED] [REDACTED]. Nævnet vurderede, at der manglende en afklaring af Christian [REDACTED] [REDACTED] arbejdsevne til brug for vurdering af, hvilken hjælp der skulle tilbydes fremover. Nævnet udtalte, at der ikke i sagen var oplysninger, som talte imod, at afklaringen kunne ske indenfor de i loven fastsatte 39 uger, og at det forhold, at Christian [REDACTED] [REDACTED] tilstand ikke var stationær ikke var til hinder for at iværksætte en arbejdsprøvning. Nævnet pålagde [REDACTED] Kommune at iværksætte relevant arbejdsprøvning, hvor der blev taget hensyn til Christian [REDACTED] [REDACTED] skånebehov.

Den 19. maj 2011 var Christian [REDACTED] [REDACTED] i praktik hos [REDACTED]. Han startede der den 21. marts 2011, mens han var

tilknyttet beskæftigelsesafdelingen. I begyndelsen var der planlagt et forløb til 30. juni 2011. Sagen var fortsat i denne afdeling, da praktikken blev forlænget den 21. juni 2011 med udløb 31. december 2011. Det lægges efter sagens oplysninger til grund, at der ikke er lavet nogen skriftlige handleplaner for forløbet, eller notater om forløbet, før det var ophørt den 3. oktober 2011, idet Christian [REDACTED] [REDACTED] den 29. september 2011 havde forladt arbejdspladsen, da han følte sig dårligt behandlet. Sagen overgik på et tidspunkt i sommeren 2011 til sygedagpengeafdelingen. Der blev indhentet en ny statusattest fra Psykiater Anders [REDACTED] som den 12. juli 2011 beskrev, at Christian [REDACTED] [REDACTED] angstlidelse og tilstand måtte betragtes som værende stationær, at hans sociale funktionsevne vurderedes varig kompromitteret, og at arbejdsevnen var nedsat i ethvert erhverv. Der blev anbefalet varige skånehensyn, som han tidligere havde beskrevet.

Efter ovenstående og efter Arbejdsevneudvalgets afgørelse den 8. marts 2012 om afslag på Fleksjob, hvori det er anført " der har været iværksat virksomhedspraktik, der ikke har imødekommet dine skånehensyn, som afbrydes" lægger retten til grund, at [REDACTED] Kommune ikke ved praktikopholdet hos [REDACTED] iværksatte en relevant arbejdsprøvning med skånehensyn, som de blev pålagt af Beskæftigelsesankenævnet.

Efter forklaringerne og beskrivelsen af forløbet hos Jobigen fra den 17. november 2011 til den 18. januar 2012, og efter Arbejdsevneudvalgets afgørelse lægger retten til grund, at denne arbejdsprøvning var relevant og tog skånehensyn, men den var for kortvarig til at danne grundlag for indstilling til fleksjob. Retten lægger til grund, at forløbet blev kortvarigt, grundet tidspres, da det i journal af 10. november 2011 er beskrevet," da der er tidspres grundet udløb af dagpenge pr. 28. 01.12, skal erklæringen være færdig før denne dato (dvs. omkring 18.01.12)."

Den 26. april 2012 stoppede Christian [REDACTED] [REDACTED] ret til sygedagpenge, og hans sag blev i maj 2012 overført til beskæftigelsesafdelingen igen. Her vurderede sagsbehandler, Tommy [REDACTED] [REDACTED] den 25. maj 2012, at der skulle iværksættes en ny periode for funktionsafklaring, og at der om muligt skulle indhentes noget lægeligt i forhold til ryggen. Sagen blev herefter udsat på indhentelse af statusattest fra egen læge mht. ryggen, og den 30. oktober 2012 på ny statusattest fra psykiater Anders [REDACTED] Tommy [REDACTED] har forklaret, at det var hans instruks, at det helbredsmæssige skulle være afklaret, før den videre sagsbehandling. Den 18. september 2012 afgav Christian [REDACTED] [REDACTED] læge Jette [REDACTED] en helbredsattest, hvori det er anført, at han havde tendens til rygsmerter, men at der ikke er tegn på alvorlig ryglidelse. Hovedproblemet var svær angstlidelse. Den 9. november 2012 afgav af psykiater Anders [REDACTED] en statusattest, hvor han henviste til de 7 tidligere statusattester, og skrev " Pt's tilstand er fuldt ud som tidl. beskrevet og tilstanden vurderes som tidligere at være stationær." Den 20. november 2012 vurderede

kommunens lægekonsulent; ” Helbredstilstanden er velbeskrevet og stationær. Det vil dog være af betydning af etableringen af hjemmestøtten vurderes, men herefter vil der kunne foretages afklaringsforløb med skånehensyn i form af undgåelse af tung rygbelastning samt i øvrigt som anført af psykiateren.” Den 12. december 2012 blev der tilknyttet en jobkonsulent, og arbejdsprøvning hos [REDACTED] begyndte den 14. januar 2013. Den var sat til at vare i 6 måneder. Den blev af Tommy [REDACTED] forlænget med 3 måneder den 20. august 2013, og han beskriver i journalen.” Der er konstateret fuldt fremmøde i juni og juli, men et stabilt fremmøde over en længere periode end tre måneder, vil være hensigtsmæssigt og gavne pgl's sag...pgl. Oplyser, at det kommer helt bag på ham, og at han ikke umiddelbart har forståelse for, hvorfor praktikken skal forlænges med yderligere 3 måneder, når andet er aftalt med AMH”.

Sagen skiftede sagsbehandler hos Kommunen den 17. september 2013 til Tanja [REDACTED] (nu [REDACTED])

Den 4. oktober 2013 mente jobkonsulenten, at sagen var klar. Den 14. november 2013 var den på temamøde, hvorefter Tanja [REDACTED] ikke vurderede, at den var klar, da den ikke beskrev, hvad der skete, når Christian [REDACTED] timeantal øgedes. Den 12. februar 2014 sluttedes sagen, og Christian [REDACTED] stoppede hos [REDACTED] den 28. februar 2014. Sagen blev behandlet på møde i rehabiliteringsteamet den 3. juni 2014, og den 4. juni 2014 fik Christian [REDACTED] tilkendt ret til fleksjob.

Efter ovenstående lægger retten til grund, at der fra afslaget på fleksjob den 8. marts 2012 til opstart af nyt aktiveringstilbud gik 10 måneder, som blev brugt på at skifte sagsbehandler og at indhente lægeerklæringer, som bekræftede de tidligere indhentede. Det lægges til grund, at aktiveringsforløbet blev på 13 ½ måned, og at det til dels beroede på, at der blev skiftet sagsbehandler, som ønskede en anden beskrivelse/øgning af tid, end det var planlagt med den første sagsbehandler.

Efter hele det ovenfor anførte har [REDACTED] Kommune handlet ansvarspådragende ved ikke at foretage relevante og påbudte tiltag for at søge Christian [REDACTED] [REDACTED] arbejdsevne afklaret på et tidligere tidspunkt. Den manglende afklaring gjorde, at han stod uden indtægt fra 26. april 2012 og frem til han modtog kontanthjælp i 2014.

Christian [REDACTED] [REDACTED] blev i sidste ende visiteret til fleksjob efter den tredje arbejdsprøvning som varede 13 ½ måned. [REDACTED] Kommune har med ovenstående forløb, og efter Beskæftigelsesankenævnets udtalelser, ikke bevist, at relevant arbejdsprøvning ikke kunne være sket i perioden fra sommeren/efteråret 2010 til 1. februar 2012, hvorfor hans påstand om betaling af ledighedsydelse med fradrag af modtagne ydelser fra dette tidspunkt, tages til følge.

Efter sagens udfald skal [REDACTED] Kommune betale sagsomkostninger til Christian [REDACTED] [REDACTED] med 50.000 kr. Beløbet dækker udgifter til advokat med inkl. moms.

Ved fastsættelse af udgiften til advokat har retten lagt vægt på parternes påstande, sagens karakter og forløb, herunder, at hovedforhandlingen tog halvanden retsdag.

Thi kendes for ret:

[REDACTED] Kommune skal til Christian [REDACTED] [REDACTED] betale 362.000 kr. med tillæg af procesrente fra 18. april 2016.

[REDACTED] Kommune skal betale sagsomkostninger til Christian [REDACTED] [REDACTED] med 50.000 kr.

De idømte beløb betales inden 14 dage.

Sagsomkostninger forrentes efter rentelovens § 8 a.

Anne Mikkelsen
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Kolding, den 26. maj 2016.

Birgitte Plagborg, Afdelingsleder

